

ZUBR
Lanškroun

**Ročenka
2005**

Očima vedoucího střediska

Když se ohlížím zpět na uplynulý rok 2005, tak první co mne napadá je to, že ten rok byl hodně dlouhý (tedy zdá se mi vše nějak dávno), a přitom utekl až moc rychle a dále to, že byl aktivní, úspěšný, ale bohužel přinesl i nezvratné změny a ztráty. Možná to takto v jedné větě vypadá zmateně, ale ten rok byl opravdu tak trochu nahoru a dolů ... Úspěchy a pády.

Děkuje se většinou až na závěr, ale letos v ročence udělám výjimku.

Už od začátku roku jsme začali připravovat oslavy 60 výročí skautingu v Lanškrouně.

Byla to velká výzva a stála nás dost sil po celé jaro. Díky všem, kteří se zasloužili o úspěšnou výstavu a výborný průběh Vernisáže. Na výstavu jsme spojili své síly se střediskem Dikobraz, s kterým nás pojí i druhý úspěch lanškrounských skautů - zorganizování a bezchybný průběh celostátního kola Svojsíkových závodů v Lanškrouně v Oboře. I zde patří díky všem od Zubrů i Dikobrazů...

Bohužel se ani jedné z těchto velkých akcí už nemohl zúčastnit Mirek Vosátka. Jeho nešťastné utonutí 9. 4. 2005 na Divoké Orlici nás zaskočilo... Zrovna když Motáš, dlouholetý bývalý člen Jedničky skautů pořádal nádherný hudební zážitek Lanškrounské Múzochvěni ... Mirku, díky. Za vše co jsi pro vlčata a středisko udělal. Už Ti bohužel nemůžeme poděkovat z očí do očí, ale nezapomeneme. V červenci po dlouhém zápase s rakovinou zemřel Zdeněk Nový, skaut z let 68-70, který pár let od r. 1990 pomáhal Z. Beranovi s vedením 4. oddílu vodáckého, a středisku pak dál pomáhal sponzorstvím. Díky patří i Tobě, Zdenku.

Na konci léta odešel Beny do Prahy za práci, což je znát. Za shonem a přípravou na pořádání celostátního závodu se na chvíli trochu schovala krize u skautů z Jedničky. Odchod několika starších z oddílu a úbytek aktivit na podzim vyústil v povážlivý stav oddílu. Na konci roku Čvachta oznámil že chce odejít z vedení oddílu a v současnosti předává oddíl Krtkovi. Beny, Čvachto, díky za vaši dosavadní práci, která jak věřím, bude určitě pokračovat. Díky všem ostatním za dobrou práci ve středisku, obzvlášť celému vedení vlčat a Silvě.

Kobra

Mirek

Nedá mi to, abych Mirkovi nevěnoval pár řádků extra. Mirka jsem znal před tím, než jsme se potkali při příchodu vlčat do 1. chlapeckého oddílu v roce 1991 vlastně jen trochu, z doslechu, z fotek a pár turistických akcí. V prvních letech na společných táborech jsme se teprve postupně všichni seznamovali, a někdy mívali i odlišné názory a pohledy na vedení dětí, ale postupně jsme u něho začínali oceňovat jeho nadhled, energii, neutuchající optimismus a hlavně jeho lidskost, dá-li se vůbec takový člověk pár slovy popsat. Zatímco od střediska odešlo během let mnoho vedoucích a činovníků, Mirek se i přes svůj věk stával silným článkem oddílu a později i střediska. Desítky vlčat které v letech 1990-2002 vedl spolu s Jirkou mu určitě mohou být vděční za to co díky němu prožili a co jim dal. A to vše zvládal i při jeho aktivitách u turistů (a nejen tam). Za vyvrcholení jeho práce ve středisku považuji stavbu srubu

na Kopretinové louce. Myslím, že bez něho bychom to v některé fázi nejspíš vzdali. Přestože srub je dílem práce mnoha lidí, starý lišák Mirek vždy našel řešení a pomoc, když se to někde zdálo zadržlé ... Musím přiznat, že teprve v posledních letech mi postupně docházelo, co znamená nejen pro nás ve středisku, ale i pro mnoho dalších lidí, které spojovaly aktivity v přírodě. A myslím, že nám, co jsme s ním byli ve styku, hodně dal, i když si to třeba tak neuvědomujeme.

Kobra

Klubovny

Určitý veletoč se děje i kolem našich kluboven. Poté co jsme na konci roku dospěli k závěru, že na vlastní stavbu kluboven nemáme síly, pustili jsme v prosinci 2004 pozemek v zahrádkách „Bojovníků za svobodu“ nedaleko koupaliště. Uprnuli jsme se totiž k možnému řešení v souvislosti s plánovaným přesunem Domu dětí a mládeže do jiných prostor, a tedy našeho nastěhování do stávajícího domu DDM na Vančurově ulici (naproti pekárně). Protože bylo zřejmé, že toto řešení kluboven je „na dlouhé lokty“ a pomýšleli jsme začátkem roku na rekonstrukci topení v klubovnách. Toto ale padlo, město to nedoporučilo kvůli stále nedořešenému majetkovému řízení s dědici p. Pama, které pokračuje. Naštěstí nás stále ještě nikdo z vily nevyhazuje, ale je jasné, že na to nemůžeme spoléhat.

Na podzim se alespoň Fousovi podařilo domluvit na Městském byt. podniku opravu podlahy a zdi balkónu kde prosakovala voda. Navíc Bonzo přinesl další zajímavé řešení problematiku kluboven - město totiž potřebuje

odstranit již málo využívanou městskou tržnici v ulici 5. května, a tak by nám nabídlo její konstrukci k přestavbě na klubovny, pokud na ni najdeme místo. Dokonce je možnost i financování dostavby takto vzniklých kluboven městem. Proto jsme se obrátili na stř. Díkobraz, zda by do toho šli s námi. Jejich odpověď byla kladná a s nabídnutím starého domu kluboven Díkobrazu, jež jsou hned v sousedství městské tržnice, se naše šance na úspěch tohoto řešení zvýšily. Jako hlavní překážka na překročení při postupu vpřed se teď jeví KAM tuto tržnicovou klubovnu postavit. Nejdříve se zdálo, že by to šlo po pejskařích v Dolním Třešňovci, ale později se vyjevily problémy s majetkem města v této lokalitě. V úvahách je prostor nad ulicí Fr. Kafky (bývalý Pacotex), a nejnověji i školní pozemky ZŠ Jiráskovo nám. pod školou Dobrovského. Uvidíme, jak dál budou pokračovat jednání.

Kobra

KPZ - Klub Přátel Zubrů

I přes snahu najít někoho, kdo by se staral o KPZ a zorganizoval pár akcí do roka jsme nebyli úspěšní. Dobrá vůle Jirky Kohouta nám pomoci bohužel nemohla být naplněna pro jeho zaneprázdnění, a tak se uskutečnilo jen pár z plánovaných aktivit. Na 17. únor se mi podařilo zajistit zajímavé promítání Mojmirá Králíka z jeho cesty po Mexiku a Yucatanu, pak v polovině dubna ve spolupráci s lanškrounskými potápěči jsme se potápěli v bazénu na škole Dobrovského a promítali si jejich podmořské záběry. Adresář těch, kteří se nám v rámci KPZ iniciativy přihlásili jsme využili (bohužel zatím naposledy) na pozvánkách na vernisáž výstavy k 60. výročí střediska.

Tím naše aktivity v KPZ v roce 2005 končí. Bohužel pro pokračování této myšlenky je nutné mít někoho aktivního a též se musí hledat další formy této iniciativy, protože účast i na těch několika akcích byla menší, než jsme si představovali. Snad se ke KPZ někdy ještě vrátíme.

Kobra

Přehled činnosti střediska Zubr

Stejně jako před rokem v lednu středisko uspořádalo pro veřejnost „Hrátky na sněhu“, II. ročník, opět na svazích Na Větru za Lanškrounem. Tentokrát tolik nemrzlo, ale nebylo dobré počasí a účastníků bylo méně. Soutěže připravovali skautky a skauti.

Na začátku února se několik skautek a skautů zúčastnilo víkendové akce pro rádce a vedoucí **ŽIRAFY v Domašově**. 17. února bylo v rámci KPZ 2 hodinové **promítání Mexiko a Yucatan** M. Králíka. Na **střediskovém sněhu** 18. 2. si středisko odhlasovalo, že půjde s Díkobrazem do pořádání celostátního kola Svojsíkových závodů. V únoru na tradiční lyžařské akci jsme z Hanušovic na běžkách dojeli do Lanškrouna. R&R se podařilo dokončit Informační brožuru pro nováčky.

Od března už naplno probíhala příprava na výstavu a oslavy 60 let skautingu v Lanškrouně pod taktovkou Kobry a za spolupráce Díkobrazů. Také jsme se rozhodli k této příležitosti vydat almanach a velký barevný kalendář na rok 2006. Rozjeli jsme přípravy a hlavně shánění sponzorů – díky firmám Seven K+M, AVX, Alema, Seal, Laos, Soma a Lesy ČR se podařilo včas

nashromáždit potřebné peníze, asi 50 tisíc korun. Ve spolupráci s Oldskauty (br. Jindra, Kazan, Šin, Hron, a další) a rovery na almanachu a na inspirativním kalendáři a především obrovskou zásluhou našeho „médiového mága“ Benyho se vše podařilo vyrobit v profesionální kvalitě do termínu vernisáže výstavy koncem května. V březnu uspořádali vedoucí vlčat pro světlušky a vlčata okresu víkendovou akci **Pověstmi Lanškrouna**. V klubovnách bylo ubytováno rekordních HODNĚ lidiček. Nevím kolik, no ale přes 65 určitě.

V dubnu byl již zmiňovaný **Podmořský svět** v rámci KPZ. A také proběhlo **místní kolo Svojsíkova závodu** jako každoročně na Zubrovce za účasti hlídek z Díkobrazu Lanškrouna a z Dolní Dobrouče. Na konci měsíce jsme za pomoci rodičů dávali do pořádku klubovny. Tato akce nakonec byla spojena i s brigádou na Kopretinové louce. Dovezli jsme tam i hadiči na natažení vody od studánky s plánem ji postupně zakopat. Hadiči již rok sliboval br. Ježek, a tak jsme byli rádi že se to konečně povedlo. To jsme netušili, že na táboře se pracně obalovaná a do země položená hadice bude muset opět vykopat, protože voda z ní byla gumově odporná. Danažský to dar, Ježku, i když oceňujeme dobrou vůli.

Květen. **Okresní kolo Svojsíkova závodu** v České Třebové nás po „výkonech“ našich družin v kole místním potěšilo. V kategorii skautů zvítězili naši Jeleni (Snoopy – V. Skalický, Kvítek – V. Březina, Leoš Otáhal, Netopejř – V. Zedníček, Mim – L. Musil a Rubik – J. Weiser) před favority Jestřábi z Díkobrazu a třetí

Podmořský svět v bazénu ZŠ Dobrovského

Delfíni Dobrouč. Ve skautkách zvítězily Vlaštovky z Di Kobrazu, naše Volavky skončily na 9. místě. V květnu středisko pořádalo pro skautky a skauty jednodenní **vodáckou výpravu z Chocně do Borohrádku** na raftech. Na konci měsíce nám v „exteriérech“ vlčata představila svůj program na červnové vystoupení s muzikálem o Mauglím

28. 5. vypukla výstava po náročném týdnu příprav. Myslím že se vernisáž opravdu vydařila, a dobrá atmosféra a nakonec večer i pohoda nám vydržela až do pozdních nočních hodin.

V červnu kromě klasické akce s rovery a turisty – **sjiždění Svatky**, proběhlo **Krajské kolo SZ** u Holic v Blažkově. Nejdříve naše náhle hvězdná družina málem zažila kolaps, když při neúčasti Snoopyho najednou ráno při odjezdu našla jen 5 členů, ale nakonec s výpomocí Jožina se podařilo odstartovat a skončit na nádherném, byť nepostupovém 2.místě za Jestřábi Di Kobraz. Tradiční **brigáda na tábořišti 18.–19. 6.** a ukončení výstavy o týden později byly poslední předtáborové akce.

Táborů 2005 se zúčastnilo celkem 69 členů střediska, z toho 46 dětí do 15 let. První oddíl dívcí - 18 skautek a 6 světlušek - vedla 2 týdny na Táboře na Myší louce v Tatenicích Silva Králová. 10 skautů pod vedením Čvachty -Milana Gregory a Bonza - J.Střechy tábořilo 2 týdny na Vysocině u obcí Strážek a Dolní Rozsíčka na Táboře mokrých teepee. Vlčata (12) spolu se skautkami z Ústí nad Orlicí tábořila na tábořišti Posekanec u Toulavcových maštalí pod vedením Krtka -Milana Růžičky. Beny s první skupinou Roverů a rangers letos vyrazili do Julských Alp, druhá skupinka se vydala na Oravu a Malou Fatru.

V září se několik skautek a skautů spolu s Bárou zúčastnilo **Severomoravského Jamboree**. Jinak ovšem čas činovníků už od poloviny srpna zabíraly přípravy **celostátního kola Svojsíkova závodu**, který se konal 28. 9. až 2. 10. v Oboře. Trať i disciplíny byly netradiční a náročné a team vedený Autíčkem, vedoucím Di Kobrazu, a Čvachtou jako hlavním rozhodčím, odvedl dokonalou práci. Povedl se nejen závod, který vyhráli v kategorii skautů Jestřábi ze stř. Di Kobraz, a na němž naši Jeleni běželi jako „předskokani“, ale i doprovodný program zakončený slavnostním pochodem z Obory na náměstí, kde proběhlo vyhlášení výsledků.

Naše účast na Kopě byla jen individuální – letos jsme neměli sílu k tradičním aktivitám minulých let. V říjnu pořádali oldskauti **10. drakiádu** pro veřejnost. Vítr moc nepřál ale bohatá účast veřejnosti svědčí o dobré tradici tohoto podniku. Bylo též nutné uspořádat brigádu v klubovnách na úklid věcí nejen ze závodu ale i z červnové výstavy. Též jsme rozjeli aktivity na prodej kalendářů, i když nakonec výsledek na konci roku byl o něco horší než jsme původně očekávali. Proдалo se celkem asi 200–250 kalendářů.

V listopadu Bonzo zorganizoval již **V. ročník Dosilasa** v tradičně příjemné a uvolněné atmosféře. Týden předtím se nám někdo vloupal do srubu. O tom viz zvláštní příspěvek v této ročence. Na přelomu listopadu a prosince jsme se na rychlo zapojili do **pomoci zemětřesením postiženého Pákistánu...** viz. též další příspěvek.

V prosinci **Mafiáni, XV. Ročník**, za účasti skautů a skautek a vánoční schůzky.

Co ještě dodat k roku 2005? V nebyvalé míře se využívají naše klubovny jinými oddíly.

Přestože zkušenosti jsou různé od dobrých po ty horší, tak jak jsou různé kvality oddílů, které nás navštěvují, tak to hodnotíme pozitivně. Možná zde

máme ještě rezervy ve využívání těchto návštěv k širším kontaktům s jinými oddíly. Srub na Kopretinové louce začal být plně využíván a plní tak k maximální spokojenosti účel ke kterému je určen. Léta práce v minulých letech tak nebyla nadarmo.

Na závěr ještě zpět ke konci léta a podzimu. Na pozadí toho, že všichni tradičně aktivní členové střediska naplno věnovali svůj veškerý čas a energii přípravám závodu jsme si moc nepřipouštěli několik důležitých událostí a souvislostí, které ovlivnily další vývoj hned ve třech oddílech. Krtek, vedoucí vlčat, odjel do Norska, kde pobyl do Vánoc a jeho místo zastoupil Liháč – Jakub Košťál za pomoci Tomíka (H. Šilarová), Jožina (M. Blažek) a Kečupa (T. Krisl) a své role se zhostili výborně. Činnost vlčat se od září rozjela, proběhl nábor a vedou si dobře. Beny, vedoucí roverů, odešel v září za prací do Prahy, což je i přes Benyho neustálou pomoc oslabením možná ani ne tak pro rovery (Beny zůstává v jejich vedení) jako spíš pro středisko.

Zatímco vlčata i dívčí oddíl prováděly nábor, činnost skautů se jen velmi pomalu rozjížděla až v průběhu října a listopadu. Pouze schůzky, odchod starších členů po táboře, a k tomu po prosincovém úrazu Snoopyho, zůstal mezi rádci jako poslední mohykán jen Leoš. Na poslední prosincové radě požádal Čvachta středisko o pomoc. V rámci akce Vánoční Drobky (setkání R&R a činovníků střediska s promítáním), kterou vedoucí střediska svolal narychlo na 14. ledna, se sešel chlapecký kmen a podařilo se domluvit pomoc roverů a činovníků s programem pro Jedničku skautů od ledna do léta. Vedení oddílu přebírá Krtek.

A to už jsme v roce 2006. Kromě načerpání nových sil pro činnost skautů nás čekají letos určitě ještě změny u roverů, kteří nám (odpustě mi to milí R&R) trošičku zestárlí. Věřím, že se podaří zapojit další generaci, která naváže na vysoký standard činnosti R&R, na který jsme ve středisku zvyklí – nadšení pro to je, tak není důvod se netěšit.

Kobra

Sbírka pro Pákistán

Naše středisko Zubr se připojilo ke sbírce POMOC SKAUTŮM A DĚTEM PÁKISTÁNU v oblastech postižených zemětřesením. S výzvou přišlo narychlo ústředí skautské organizace, na kterou se obrátilo o pomoc přímo skautské ústředí v Islámábádu. Má pomoci teplým oblečením skautským rodinám, které ztratili při zemětřesení střechu nad hlavou. Na celou organizaci akce jsme měli zhruba týden.

S pomocí Fouska a jeho kamaráda se podařilo i přes „velmi operativní domluvu“ zajistit odvoz. V neděli 4. 12. 2005 odjízďelo plně naložené auto z Lanškrouna do Brna, jednoho ze sběrných míst, a o pár dní později jsme v televizních zprávách zahlédli kratičkový šot o odletu letadla s věcmi od skautů z celé republiky do Pákistánu. Byly tam i naše svetry a kabáty, a to zahřeje nejen ty v Pákistánu.

Kobra

Nabízíme vám již tradiční ohlédnutí za tábory lanškrounského skautského střediska Zubr. Světlušky a skautky tábořily na naší Kopretinové louce u Tatenic, vlčata nedaleko Budislavi, a skauti poblíž Dolní Rožínky. Roveři si letos vyjeli do Slovinských hor – Julských Alp a na slovenskou Oravu.

1. oddíl skautek – Tábor na Myší louce

Tak takhle to vždycky začíná - sejdeme se u našich skautských kluboven. Na zahradu a chodník před klubovnou začneme z různých koutů snášet věci, které se nám jeví pro tábor jako naprosto nepostradatelné. Dále začínají přibývat kufry, batohy a jiná zavazadla táborníků. Když už je ulice Žižkova téměř neprůjezdná objeví se našťěstí auta, která mají tyhle všechny naprosto nezbytné věci odvézt na tábořiště. Po srdceryvném rozloučení mladších členů s rodiči, nasedneme na své bicykly a hurá na Kopretinovou louku do Tatenic. Ovšem tady nás čeká ještě spousta práce. Je třeba po zimním řádění plchů vyčistit kuchyň, vykopat jámy na odpad, vodu, záchod, postavit umývárnu, stoly do jídelny, podsady, natáhnout plachty a uklidit věci z louky do stanů. Když tohle vše uděláme je už večer a my vyčerpané padneme na postele. Druhý den už postavíme jenom hřiště a pár drobných staveb, které jsou pro chod tábora důležité a můžeme začít.

Náš letošní tábor jsme nazvaly „Tábor na Myší louce“. Jak už z názvu vyplývá, tak o myši tu opravdu nebyla nouze. Tento rok jsme se přehouply do Egyptské říše plné faraónů a mumii – hra, která nás tímto prostředím provázela už od zimy, se jmenovala „Abúsír-Tajemství pouště a pyramid“. A i když tento způsob léta byl opravdu poněkud nešťastným, my jsme měly to nejlepší počasí za celý červenec a srpen. Počasí nám krásně zapadlo do naší hry, a tak jsme se šily s Egyptany a byly šťastné za každou kapku vody. Proto nám leckterá hra s vodou pomohla nabrat síly na zbytek dne. A když jsme například vykopávaly starodávné předměty, připadaly jsme si jako opravdoví egyptologové. Na zútnění tábořiště jsme si udělaly tobogán, sprchu, linku na mytí nádobí, dřevěné „popelnice“ a spoustu dalších užitečných věcí. Jako každým rokem nám přibýly skautky a světlušky, které složily skautský slib a letos tři skautky ulovily tři orlí pera. Nevíte, co to je? To je zkouška, kde vás čeká dvacet čtyři hodin mlčení, druhý den dvacet čtyři hodin hladu a třetí den na dvacet čtyři hodin opustit tábor, nebýt viděn, ale vědět přitom co se vtáboře děje.

Letos jsme jely místo puťáku na tři dny na vodu. Sjížděly jsme Moravu na pálavách a Coloradu. Moc se nám to líbilo. Občas to vypadalo, jako bychom projížděly nějakým pralesem nebo džunglí. Světlušky měly místo vody dvoudenní výpravu na Bouzov a do Javoříčských jeskyní se Bzudem a Štuličkem, naším jediným klukem na táboře.

Naučily jsme se dělat korálkové hady, náramky přátelství a tamburíny, pekly si hady z těsta a při etapě „Jídelníček“ jsme si musely na otevřeném ohništi sami připravit oběd. Hrály jsme Pevnost Boyard alias Klíče od pyramidy, známou hru z televize, která opět nezklamala. Mezi družinami jsme mimo jiné soupeřily v ringo turnaji, samozřejmě nechyběla ani noční hra a také jsme běžely tradiční Finskou stezku, při které se opět ukázalo, jak jsme na tom s fyzičkou (s fyzičkou jsme na tom špatně:-).

Tábor jsme si opravdu užily, vůbec se nám nechtělo domů a již teď plánujeme ten příští.

Děkujeme všem rodičům a přátelům, kteří nám pomohli se stavbou tábora, s odvozem věcí, s posekáním louky, ale i materiálně.

Cvrček a Silva

Vlčata 1. oddílu chlapeckého

Společně s oddílem skautek a světlušek z Ústí nad Orlicí jsme 2 týdny prožívali dobrodružství na tábořišti Posekanec u Toulouvcových maštalí. Na táboře se všichni dostali do Bradavičko školy, ve které už je Harry Potter samotným ředitelem, a byli vrženi do víru převratných událostí a velkých nebezpečí, o kterých se nepíše v žádné knize o Harry Potterovi. Moudrý klobouk rozdělil účastníky do kolejí a v nich soupeřili o školní pohár. Mohli se účastnit kouzelnických soubojů, zahrát si famfrpál, míchat lektvary a spoustu dalších věcí. Mimo jiné umět spolupracovat ve družinách i s děvčaty (dosud totiž byli zvyklí jen na chlapecké tábory). Všichni jsme z tábora odjížděli plni zážitků a na některých bylo vidět, že by rádi zůstali a pokračovali dále.

Feló Zlatulence

Skluzavka na táboře skautek

Tábor skautů - Tábor Mokřých tee-pee

Po loňském roce, kdy náš 1. oddíl skautů střediska Zubr „odpočíval“ na domácím tábořišti u Tatenic, jsme letos hned od počátku července vyrazili na Vysočinu. Náš tábor mezi obcemi Strážek, Dolní Rozsíčka a Mirošov byste asi těžko hledali, vždyť i doprava materiálu na místo byla za vytrvalých dešťů malým dobrodružstvím. (Bóďa Pacovský ovšem projede s Avii všude – díky za pomoc!). Více snad napoví jméno nejbližšího města – byli jsme asi 10 kilometrů jižně od Bystřice nad Pernštejnem. Doprava skautů byla snadnější. Jeli jsme na kolech a všichni oněch 80km v pohodě zvládli.

Místo tábora – louka se srubem, se stany tee-pee, s lesy kolem a s řekou v údolí bylo překrásné a je třeba poděkovat majitelům toho všeho, manželům Liškovým z Řícmanic u Brna, kteří nás zde nechali čtrnáct dní zcela zadarmo. A tak jsme bojovali v celotáborové hře (tentokrát to byl tradiční, ale v našem oddíle už léta nehraný „Alvarezovo dobrodružství“), „přežívali“ v přírodě za nouzových podmínek, lovili bobříky, odolávali kopřivám při finské stezce, hráli pexesovou ligu, když přšelo, na kolech navštěvovali okolí (například hrad Pernštejn) a tak dále a tak dále. Asi po týdnu se za největšího deště vynořil z lesa irský setr bez známky, který už s námi zůstal a rozšířil tak počet táborníků. Majitele jsme v okolních vesnicích nenašli.

Když pak náš pobyt na tábořišti skončil, nejeli jsme ještě domů, ale vzali jsme to na kolech přes Dráteničky, kde si chlápci trochu zalezli na skalách a kde také proběhl závěrečný úsek naší hry (znalci Foglara si jistě vzpomenou, jak Rodrigo chytal klíč). Pak ještě jedna noc v Hamrech pod Svojanovem, kde jsme tábor slavnostně zakončili a v neděli 17. července jsme šťastně vjeli do Lanškrouna.

A drobná poznámka na závěr: Teprve když jsme strávili skoro 17 dní v místech, kde skutečně „chcípł pes“ (ale našťestí ne ten „náš“), pochopili jsme, v jakém „ráji služeb“ tady na Lanškrounsku žijeme. Vždyť tam, kde jsme se pohybovali, bylo obtížné najít vůbec otevřený obchod, natož pak v něm něco koupit! I když, není to vlastně to nejlepší prostředí na táboření?

Bonzo,Čvachta

Tábořiště skautů na Vysočině

V uplynulém roce se světlušky i skautky účastnily nejen pravidelných schůzek, ale častokrát podníkaly i jednodenní a vícedenní akce.

Začátek roku 2005 jsme zahájily jednodenní výpravou do Olomouce. Opět jsme pomáhaly s organizací střediskové akce pro veřejnost – Hrátky na sněhu. Bohužel nám nepřálo počasí, a tak se zúčastnilo jen málo dětí. V únoru jsme se sešly na každoročně pořádaném turnaji v ringu ke Dni sesterství. Na konci měsíce nás čekala **výprava do dalekého Abúsíru**. Zde byla zahájena celoroční hra Egyptologové. Samozřejmě jsme nejely do Egypta, vydaly jsme se do Prahy, kde v té době byla v Náprstkově muzeu výstava Abúsír - Tajemství pouště a pyramid. Výprava do Abúsíru vyhrála anketu o nejlepší výpravu za rok 2005.

V březnu jsme se zapojily do sbírkové akce **Veli konoční skautské kuřátko**. Téměř celý březen jsme na schůzkách vyráběly kuřátka ze skořápek a kulíček vaty a 21. 3. se nám podařilo od obyvatel Lanškrouna vybrat částku **11.558,- Kč**.

Díky Morčeti jsme se dozvěděly o celostátní akci **Hledání jara**, kterou pořádá Sdružení mladých ochránců přírody. 10. 4. jsme se staly bedlivými pozorovatelkami přírody a v okolí Lanškrouna hledaly ruměnici pospolnou, kvetoucí plicník lékařský a na závěr jsme vyráběly píšťalky z vrbového proutí.

15. - 17. 4. jsme odjely do **Kopřivnice**. Měly jsme v plánu opět vystoupit na Lysou horu a donést kámen k mohyle na Ivančeně. I když proběhlo rozsáhlé vyšetřování, zatím nebylo vysvětleno, jak se mohlo stát, že se celý oddíl objevil místo na Lysé hoře na hoře Smrk. Výškově to tak velký rozdíl nebyl, jen mohyla jsme na Smrku žádnou nenašly.

23. 4. se konalo **místní kolo Svojsíkova závodu**. 14. 5. odjela družina Vola-vek na okresní kolo. Umístily se na 9 místě.

Díky Kobrovi, roverům a lanškrounským turistům jsme koncem května mohly jet opět na vodu. Čekal nás úsek Tiché Orlice mezi Chocní a Boro-hradkem. Nikdo se neutopil a tak jsme se všechny mohly účastnit velkého střediskového dne. 28. 5. byla zahájena **výstava 60 let skautingu** v Lanškrouně. Dívčí oddíl měl na starosti doprovodný program pod názvem Skautský minivýcvik, kde si děti mohly vyzkoušet různé skautské dovednosti. Mezi nejoblíbenější disciplíny patřily stopař, plná polní, podmořský svět a cesta do tmy.

17. - 19. 6. jsme se vydaly do Tatenic. Naším úkolem bylo připravit Kopretinovou louku na nadcházející tábory. Práce jsme udělaly hodně, ale bez pomoci roverů a ochotných tatínek bychom asi ve stanu nikdy nespaly.

V červenci jsme pak tábořily na střediskovém tábořišti na Kopretinové louce. Tématem celého tábora byl tentokrát život egyptologů. Díky přemnoženým hlodavcům jsme náš tábor pojmenovaly Tábor na Myši louce. Skautky si tábor zpestřily třídní plavbou po řece Moravě. Světlušky pod vedením Bzuka a Štulíka v těchto dnech vyrazily na výpravu na Bouzov a do Javoříčských jeskyní.

Nový skautský (školní) rok jsme zahájily opět na srubu. Z družin se staly rodiny, které po celý víkend zápolily v etapové hře Taková normální rodinka. Na závěr se všichni rodinní příslušníci mohli projet na koních na statku u pana Valenty.

Začátkem září jsme také „vábily“ do oddílu nové světlušky. Sestříhaly jsme krátký film z našich výprav a akcí a promítaly ho dětem ve školních dru-

žinách. I přes technické problémy na některých školách, bylo vábení úspěšné. Přišlo 7 nových světlušek.

Družiny začaly fungovat téměř ve stejném složení jako před prázdninami. Volavky – rádkyně Cvrček Zuzka Zedníčková, Lasičky – rádkyně Méda Marta Melezínková, Lišky – Pipi Adéla Jungová. Pouze družiny světlušek se ujala nová rádkyně Morče Žaneta Hrubešová.

8. září odjely některé skautky na **Moravskoslezské jamboree** k Hlučínské štěrkovně.

V listopadu se konal již IV. ročník kulinářské soutěže **Zlatá vařečka a Brouček cukrář**. Vítězným týmem byly Lasičky alias Praštěné pánvičky.

Na konci měsíce se konala tradiční středisková soutěž ve zpěvu **Dosilaso**. Skautky se umístily na 1. místě v kategorii sbor.

Začátkem prosince jsme si zahrály společně s chlapeckým oddílem městskou hru **Mafiáni**.

Poslední víkendovou akcí byla **návštěva královského města Olomouc**. Kalendářní rok jsme zakončily vánoční vycházkou za lanškrounské rybníky, kde jsme ozdobily smrček pochoutkami pro zvířata a zazpívaly si koledy.

Zpěvem tak skončil další úspěšný rok 1. dívčího oddílu.

Silva

Činnost 1. oddílu skautů

16-tý rok v novodobé historii začala jednička s 15-ti skauty (Mim, Míra, Radim, Adam, Motor, Mike, Rubik, Silver, Marťan, Speedy, Dejř, Rambo, Šnek, Netopejř a Běďa), 3 rádcové (Leoš, Snopy a Kvítek) a 2 dospěláci (Bonzo a Čvachta).

Prvním podnikem jedničky v novém roce byly **závody F1 na autodráze**. Byl to již 555. oddílový podnik v historii oddílu. Další akcí byla celodenní **výprava do Svitav**. Tady jsme nejdříve dopoledne leželi na umělé stěně v místní sportovní hale a odpoledne jsme si zaplavali v bazénu.

Na konci měsíce jsme pomáhali středisku uspořádat druhý ročník „**Hrátek na sněhu**“.

V únoru byla již 7. **Nezlobsejáda**. Vyhrál Mim. Na začátku března jsme zajeli na tři dny do **Mokrého údolí**. Užívali jsme si jak jarního sluníčka, tak posledních zbytků sněhu. Rádi se do těchto míst vždy vracíme. Tak jako do **Kopřivnice a na Ivančenu**. Letos s námi jely skautky. Ty však na Ivančenu nedošly (šly na kopec Smrk). Nám se to však podařilo a večer jsme si stihli zaplavat v kopřivnickém bazénu. V neděli jsme si prohlédli Štramberk a okolí. Pak už nastaly horečné přípravy na **Svojsíkův závod**, ve kterém jsme měli (snad) velké šance postoupit co nejdál. V místním kole obsadila hlídka Jelenů 3. místo a Bobři 4. místo.

Okresní kolo pořádali v České Třebové. Týden před jsme se tam jeli podívat. Prozkoumali jsme to v místě zvaném „Hory“. Závodů se tam však nekonaly. Bylo to na druhé straně od „Hor Naší hlídce to však pranic nevadilo a po dlouhé době vyhráli. Porazili jak nadupané Di kobrazy, tak i obhájce vítězství z Dobrouče. Zbývalo tedy něco podobného zopakovat v krajském kole a vysněný postup do celostátního kola byl na dosah. Žel nepovedlo se a naše hlídka oslabená o Kvítka skončila na druhém - nepostupovém místě. Ale nevadí. I toto byl dobrý výsledek.

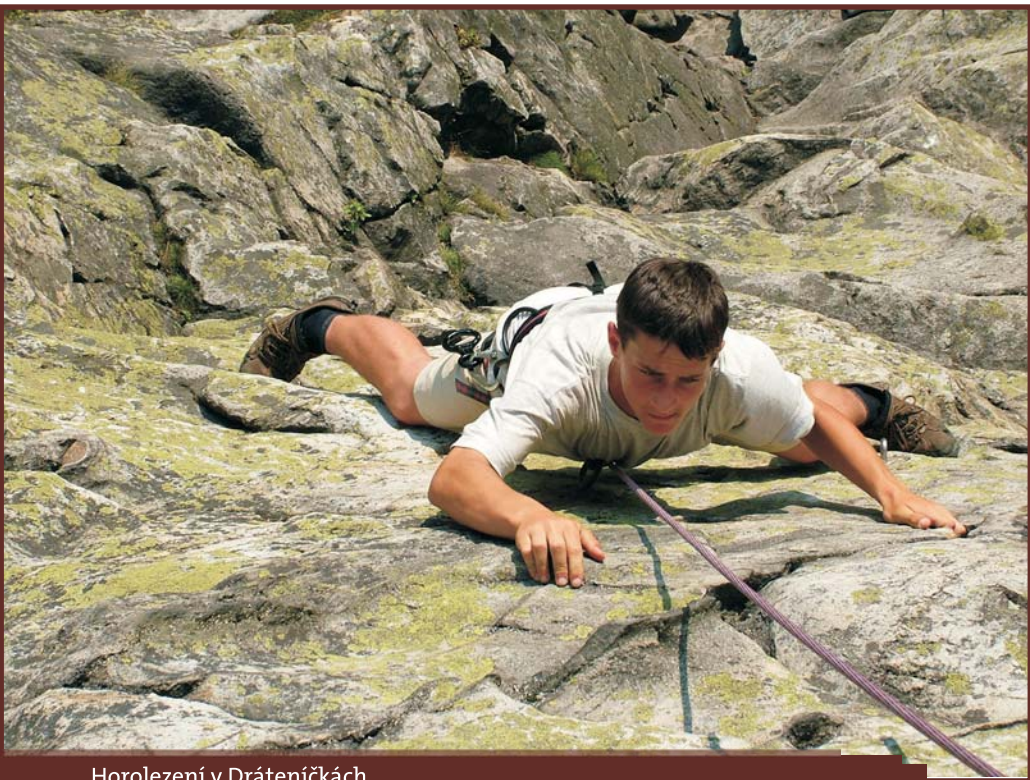

Poté se již všechno začalo připravovat na tábor. Jednička letos tábořila na Vysočině mezi obcemi Mirošov a Strážek. Tábořiště nám zapůjčili kamarádi Bonza (Bambino a Radek) současně se srubem a Tee-peečkama. Týden před táborem tam odjela stavěcí parta (26. 6. 2005) a táborníci přijeli 1. 7. 2005. Pro častý déšť dostal tábor název **Tábor mokrých tee-pee**. Táborová hra se jmenovala Alvaréz - podle hlavního hrdiny, který hledal starý poklad Aztéků. Na tábor i z tábora jsme jeli na kolech. A až na častý a vytrvalý déšť jsme si tábor všichni pořádně užili.

Po táboře všichni, kdo měli ruce a nohy, jali se připravovat **celostátní kolo Svojsíkova závodu**, které jsme spolupořádali se střediskem Dikobraz. Naše družina, která nepostoupila, se tohoto závodu zúčastnila jako přehlídka a určitě ostudu neudělala.

Podzim jsme zahájili tradiční čokoládovou kostkou, ale pak se soukolí našeho oddílu začalo víc a víc zadírat. Činnost družin zůstávala víc a víc na rádcích Leošovi a Snoopym (než si na jedné schůzce zlomil nohu). O víkendech však nebývalo nic. Až na **vánoční schůzku a vánoční výpravu**. Vše skončilo odstoupením Čvachty z pozice vedoucího oddílu a předání této „funkce“ Krtkovi. Tímto mu přejeme hodně úspěchů v znovuoživování činnosti Jedničky.

Čvachta

Horolezení v Dráteníčkách

V roce 2005 se scházely 3 družiny šestky vlčat, Mufloni (šestník Pepus – Josef Krátký, od září 2005 Noha – Adam Blažek), Orlíci (šestník Noha – Adam Blažek, od září 2005 Uranga – Matyáš Černohous) a Lišáci (šestník Chleba – Jan Klaban), v každé šestce bylo přibližně 5 členů. Na vedení smečky se podílelo 6 vedoucích, Krtek – Milan Růžička, Tomík – Hanka Šílarová, Jožin – Martin Blažek, Liháč – Jakub Košťál, Kečup – Tomáš Krisl, Piškot – Jan Skalický a Deif – David Tomášek)

Víkendové akce a výpravy:

Husitská výprava 11.–13. 2.

Romanticky zasněženým údolíčkem Hraničního potoka, jsme na bobech, tažených zdatnými vlčaty, dojeli až na náš srub. Hned první den dostala vlčata komiks o husitských válkách, který pro ně nakreslil Piškot. Vyprávěl o tom, jaký byl Jan Hus férový muž, když řekl, že neodvolá, tak neodvolal. Sníh se hodně lepil, a tak jsme vytvořili velké vozové hradby z velkých koulí (průměr 170 cm). Po slavné porážce u Lipan jsme byli všichni tak unavení, že jsme si zabobovali a jeli jsme domů.

Skautský muzikál 1.–3. 4.

Naši tradiční akcí je skautský muzikál. Byli jsme plni očekávání, protože minulý ročník se velmi zdařil. Muzikál, který pro nás opět napsal Liháč (vymyslel texty na melodie populárních českých písní), jsme měli pečlivě nastudovaný a již stačilo jen tolik málo k dosažení všemi skauty uznávaného úspěchu - dobře jej zahrát. A opravdu, zahráli jsme ho velmi dobře, po nadšeném aplausu publika si dokonce jedno vlče povzddechlo: „Ach jo, zase jsme to vyhráli.“ Toužený úspěch se však nekonal. Zřejmě kvůli celkové netypičnosti a extravaganci našeho muzikálu. Jeden velký úspěch jsme však zaznamenali. Bratr Gampo – Zbyšek Černohous, naše nejmladší vlče, získal ocenění za nejlepší herecký výkon.

Měnivín Proměna aneb Pověstmi královského města Lanškrouna 8.–10. 4.

Všechno je jednou poprvé, a tak i tato naše letos snad už tradiční akce měla vloni na jaře svou premiéru. Na Měnivíně byly pozvány smečky vlčat a roje světlušek z celého okolí. Účastnilo se jí přes 70 vlčat a světlušek z Letohradu, Dolní Čermné, Brandýsa nad Orlíci, Chocně a lanškrounského Zubra a Di Kobrazu. Jen co přijeli, začala se odvíjet nit lanškrounské historie se všemi strašidly, hejkalý i jinými potvůrkami. Zahráli si pohybové hry v tělocvičně ZŠ A. Jiráskova, tam také všichni předvedli scénku charakterizující své město. V klubovně pro ně bylo nachystáno spoustu rukodělek, drobných her a aktivit, např. při metamorfóze měly světlušky a vlčata přeměnit svého vedoucího na strašidlo. Večer se konala velká hra po městě, kde světlušky a vlčata hledali lanškrounská strašidla a historické postavy. Na závěr nechyběla ani hostina s osobní účastí Měnivína Proměny. Myslím, že se nám podařilo vytvořit ojedinělou akci a podle ohlasu a poptávce po dalším ročníku soudíme, že se světluškám, vlčatům a jejich vedoucím v Lanškrouně hodně líbilo.

Výprava – Světové války 10.–12. 6.

Proplétání se dějinami nás vede až k oběma světovým válkám. Tentokrát jsme pobývali v Ostrově v trampské osadě. Cestou jsme si zahráli na italskou mafii a atentát Františka Ferdinanda d'Este. Nakonec byl po velkém boji sedmi kulemi udolán. Po náročných špionážních operacích, ukrývání se před gestapem a osvobozování zajatých druhů, už nám nezbyvalo nic, než se

pořádně na jíst. Mrkev na svačinu sice byla dobrá, ale maso je maso. Šťavnatý steak na ohni toho byl jednoznačným důkazem. Málem bych zapomněl zmínit, že díky našim hostitelům, kteří měli nedaleko od osady ranč, jsme také měli možnost projet se na koni, což zanechalo v mnohých z nás trvalé vzpomínky.

Účast na Lanškrounské Kopě s přespáním v klubovně 10.–11. 9.

Všechna vlčata se letos na kopu velmi těšila. Ne snad proto, že by je tak moc bavilo chodit dlouhé tratě, ale ze zcela prozaičtějších důvodů – měly přijet světlušky z Ústí, se kterými jsme byli na táboře. Celá akce byla o to zajímavější, že jsme zůstali přes noc v klubovnách a měli tedy dostatek času oprášit stará přátelství.

Výprava do Austrálie 7.–8. 10.

První výpravou nového školního roku byla výprava do Austrálie, přesněji do Tasmánie, kde jsme chtěli odchytil poslední exemplář Tasmánského Čerta a tím zachránit jeho genofond. Celou výpravou nás provázel na slovo vzatý odborník na Tasmánské Čerty MuDr. Liháč. Pod jeho vedením jsme nakonec Čerta odchytili a mohli se všichni těšit z odměny, která byla lovcům přislíbena. V sobotu večer se konala naše již tradiční Poradní skála, kde jsme přivítali do smečky nováčky, předali slavnostně nášivky na táboře splněných vlčků a vyhlásili vítěze bodování.

Vánoční besídka 16.–17. 12.

Poslední akcí roku byla již tradičně Vánoční besídka. Po přespání v klubovnách, kde si pro nás připravil Dejf senzační hry, jsme se spolu se skauty vydali zdobit stromeček. Stromeček byl samozřejmě v lese, ozdobený

Večerní hostina Měnivína Proměny

chutnými ozdůbkami z jablek, kaštanů a jiných zvířecích dobrot. Pak už zbývalo jen předat dárky a rychle se jít domů těšit z času adventního, spolu s celou rodinou.

Jednodenní akce a výpravy:

Plavání v bazénu 26. 2.

Společně se 2 rovery a 2 odvážnými vlčaty, z nichž jedno se bálo plavat ve velkém bazénu, jsme si jeli zaplavat do bazénu do České Třebové.

Bitva na Bílé Hoře 19. 3.

Na tuto výpravu jsme jeli autobusem, což na některé kladlo dost vysoké nároky co se týče vstávání. Nakonec autobus na všechny počkal a my jsme se mohli vydat do Výprachtického lomu a ještě kousek dál. Brodili jsme se po kolena ve sněhu, ale to nám nevadilo, cestou jsme hráli na kolíčkové klíště. Sehráli jsme jednu z nejslavnějších bitev v českých dějinách, zajezdili si na pytlích a jiných provizorních jezditkách a odjeli jsme domů. Romantické místo Výprachtického lomu se nám moc líbilo, škoda že tam nejde tábořit, hned bychom tam udělali tábor (chvíli jsme o tom vážně uvažovali).

Národní obrození 7. 5.

Toto byla cyklovýprava a naše první letošní výprava bez sněhu. Vrátili jsme se do dob národního obrození v Čechách, zahráli jsme si hru na přetváření slov a pomocí likvidace jerů a taky populární společenskou hru Scrable spojenou s běháním a soutěží družin na jednom velkém hracím plánu. Nakonec jsme se utkali ve velké bitvě s generálem Windischgrätzem.

Střediskové akce:

Hrátky na sněhu 29. 1.

I vlčata se účastnila odpoledne plného soutěží pro děti, kdy za každou soutěž dostaly děti bonbon a mohly si sjet z Átriáků dolů do močůvky. To se samozřejmě vlčatům moc líbilo.

Svojsíkův závod 24. 4.

Konal se v okolí Zubrovky a letos byl hlavně pro skauty. Vlčata se též zkušebně účastnila a opět byla poražena těžkou konkurencí – 2. lanškrounským střediskem Di Kobraz.

Vernisáž výstavy 60 let skautingu v Lanškrouně 28. 5.

I my jsme na této rozsáhlé akci přispěli se svou troškou do mlýna - zhotovili jsme jako ostatní prezentaci svého oddílu a kromě toho jsme na samotné vernisáži zahráli dva naše vlčácké muzikály. I přes nečekanou nepřítomnost hlavního herce Chleba, kterému se najednou udělalo „strašně špatně“, jsme dosadili náhradu z řad rádců a muzikály byly se zaujetím sledovány veřejností.

Drakiáda 15. 10.

Na podzim se konala tradiční středisková Drakiáda pro veřejnost pod vedením našich oldskautů. Na škvárové hřiště dorazilo i několik vlčat. Počasí bohužel nepřálo a vítr moc nefoukal, takže, kdo chtěl dostat draka do vzduchu, musel hodně běhat. V kategorii kupovaných draků zvítězil Noha. Na vítěze čekaly sladké odměny, ale zkrátka nepřišli ani poražení, kteří si mezi sebou rozdělili dort.

Dosílaso 26. 11.

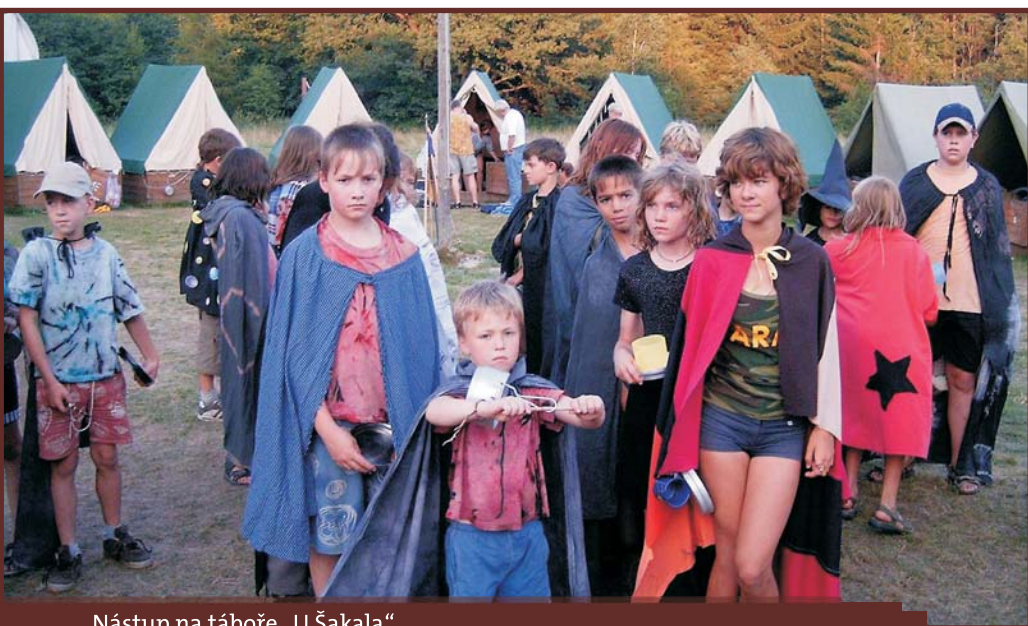
I letos jsme se zúčastnili střediskové soutěže ve zpěvu se dvěma písničkami - písničkou Poštorenská kapela (vlčaty znovuobjevená a nyní velice oblíbená).

bená písnička, hit letošního tábora) a písničkou Jaromíra Nohavicy Kozel s vynikajícím předzpíváním jednoho z našich mladších vlčat – bratra Tesáka.

Tábor „U Šakala“, Posekanec 16.-30. 7.

Letos se náš tábor, společný se skautkami a světluškami z Ústí nad Orlicí, nesl v duchu fantasy – přesněji stále populárnějšího Harryho Pottera. Nechtěli jsme se ale přesně držet konvencí a přesných šablon některého z již napsaných děl, takže jsme zachovali jen kouzelnické prostředí a tvory a zbytek jsme si domysleli sami – prezentovali jsme příběh jako osmý díl Harryho, kdy Harry už je v Bradavicích ředitelem a na začátku tábora se nám ztratí. Úkolem čtyř kolejí (v čele byli dva kolejni učitelé, jeden z vedení ústeckých světlušek a jeden z vedení našeho), byla zdej kolejí Fletcherova, Litreova, Kratiknotova a Masosmaž. Slavnostní zařazování do kolejí proběhlo první den pomocí Moudrého mluvícího klobouku. Po celý tábor probíhal většinou jeden programový blok denně předměty, které si připravili vedoucí jako zajímavou aktivitu a kromě toho si zde mohli vlčata a světlušky splnit odborky a stezku. Mezi oblíbené hry patřil třeba famfrpál, ke kterému jsme si sami vymysleli analogická pozemní pravidla nebo obchodování v Prasínkách, zajímavá byla i šnečí nákaza, jejíž legenda zanechala jistě i dnes na nejmladších vlčatech věčnou vzpomínku (zajímavé, že světlušky ji přijaly s klidem). Už tradičně jsme jeden z táborových dnů strávili jako „den naruby“, to znamená, že začal zpíváním večerky a stahováním vlajky, potom byla večere (párky) a takhle běžel celý den). Podnikli jsme cyklovýpravu na tábořiště v Dolanech, kdy nám Liháč ukázal, kde tábořili s vlčaty v roce 1994. Tradičně jsme měli i dvoudenní miniputák – prochodili jsme kousek Toulouvcových maštálí, hlavně skalní útvary a dlouhé borůvkové pláně. Několik dnů nás postihovala tropická vedra 36–67 stupňů, takže jsme se také často jezdili koupat na nedaleké Prosečské koupaliště, při jednom takovém vedru jsme též uspořádali „Den vodních hrátek“.

Tomík a Jožin

Nástup na táboře „U Šakala“

Činnost La Bonazy

Pátý rok činnosti R&R kmene La Bonaza sice tradičně začal Silvestrem na Mlýně v Herboticích, ale dále již tak tradiční nebyl. Činnost kmene byla poznamenána zejména dvěma velkými střediskovými akcemi – Výstava k 60 letům skautingu a Celostátní kolo Svojsíkova závodu. Přípravy na tyto akce nás zaneprázdnily natolik, že již takřka nezbyl čas na běžný roverský program. Pár zajímavých akcí se nám ale i přesto podařilo podniknout.

Na **Veli konoční výpravu** jsme letos vyrazili do Znojma a Podyjí. Zatímco u nás na severu ještě ležel sníh a panovaly tu nepříjemné mrazy, my jsme si užívali prvního teplého sluníčka a probouzející se jarní přírody v Podyjském národním parku.

Pro **pálení čarodějnic** jsme letos zvolili tábořiště a náš srub. Naprosto nečekanou návštěvou byl Bobánek, který se vrátil z USA po dlouhých 5 letech. Další a jedinou akcí až do letních expedic byla již zmíněná **Výstava k 60. letům skautingu v Lanškrouně**. Do příprav a realizace výstavy byl již od samého plánování koncem roku 2004 doslova zapřažen celý kmen. U příležitosti 60. let skautingu vydalo středisko ZUBR také obsáhlý **almanach**, jenž vznikl s nemalým přispěním členů kmene La Bonaza Kecky, Slávky, Šroubka a dalších.

Zasloužený aktivní odpočinek nás čekal na prázdninových expedicích. Pracující a tím pádem i movitější část kmene se vydala do **Julských Alp**. Jeli jsme jedním plně naloženým autem. Do Slovinska jsme cestovali přes Český Krumlov, kde jsme se chtěli pozdravit s Jenny Stevensonovou, u které jsme strávili báječných 14 dní při naší první „expedici“ ve Skotsku. Julské Alpy nás okouzly svou krásnou přírodou a překvapivou opuštěností. Samozřejmě jsme pokořili i nejvyšší vrchol Triglav 2 864 m.n.m., zaplavali si v ledové řece Soče, navštívili hlavní město Lublaň i největší slovinskou jeskyni Postojna.

Na Triglavu v Julských Alpách

Druhá, studující, skupinka kmene zvolila méně nákladnou expedici na Slovesko na Oravu a Malou Fatru. Dlouho trvající deštivé počasí nám ovšem překazilo plány na dlouhý prázdninový pobyt a donutilo nás k dřívějšímu návratu domů.

Po prázdninách se opět většina kmene vrhla na přípravu další mamutí akce, **celostátního kola Svojsíkova závodu**. Nejen díky naší pomoci se tato organizačně náročná akce vydařila a spokojeni byli jak účastníci, tak pořadatelé.

Do konce roku už nám na akce moc času nezbylo, přesto jsme stihli po dlouhé době uspořádat výpravu do tradičně pohodového **Českého ráje** a kreativně se realizovat na tvořivém **Čarodějném mlýně III**. Zaskočili jsme také na volejbalový turnaj **LAVOR** kde jsme obsadili předposlední místo.

V nadcházejícím roce 2006 bychom se rádi vrátili zpět k naší tradiční činnosti, stmelili náš momentálně trochu rozevlátý kolektiv a hlavně předali své

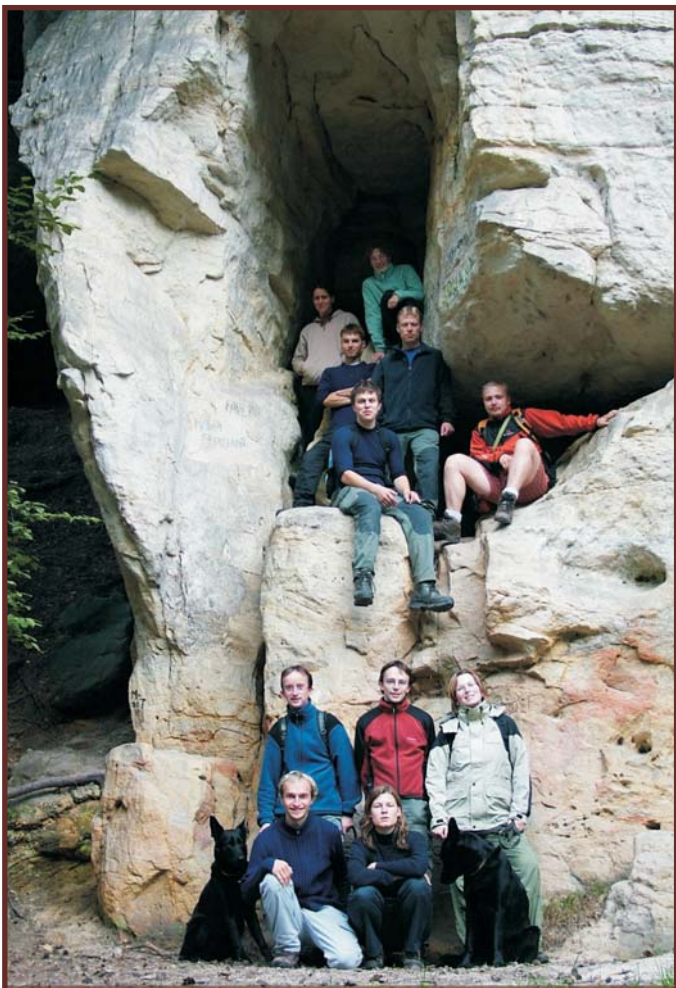
roverské zkušenosti nově začínajícím roverům a rangers v „koedukované družině“.

Beny

„Koedukovaná družina“

Na začátku toku 2005 všichni rádci a podrádci utvořili koedukovanou družinu, kterou zpočátku vedl Hamham. První výprava se uskutečnila na srubu 21.–23. ledna. Všichni účastníci byli z této akce nadšeni. Hamham ovšem kvůli škole neměl čas na organizaci dalšího podobného podniku a proto se další výprava uskutečnila až 14.–16. října pod vedením Cvrčka na Zubrovce. Účast byla ale minimální kvůli špatnému načasování akce a kolizi s jinými aktivitami ostatních členů. Nyní má za sebou koedukovaná družina třetí akci, opět na srubu, vedenou Tomíkem a Jožinem. Doufám, že činnost koedukované družiny bude nadále pokračovat a nadchne jak nás, tak i středisko.

Cvrček

Činnost Oldskautů

Na počátku roku 2005 se u nás v klubu OS zaregistrovalo 15 členů, což znamená oproti předcházejícímu roku opětý úbytek, ale není to pro naše přibývajících léta žádné překvapení. Každoročně je našim přáním v plánu získávání nových členů, ale jsme stále méně přesvědčivější. Přičítám to úbytku sil v naší kategorii.

I přes toto negativní zhodnocení byla naše činnost nadprůměrně aktivní. Kdo se může pochlubit třicetisedmi akcemi v kalendářním roce. Z tohoto výčtu vybírám: 11 pravidelných schůzek oddílu, 5 klubových výletů, 2 okresní akce, jednotlivě den sesterství, čarodejnice, vernisáž výstavy 60 let skautingu v Lanškrouně, celostátní kolo Svojsíkova závodu, drakiáda, svíčkové hody a rozjímání.

Vyhlídky pro letošní rok nejsou příliš optimistické, snad by prospěla změna vedení klubu, ale na to nechtějí mnozí slyšet. Vedoucího klubu vykonávám 12 roků a byl by čas uvolnit tento post. Promiňte mi to, snažil jsem se vykonávat tuto funkci spolehlivě.

Myslím, že by bylo řešením přestup několika roverů do OS.

Ken

Oldskauti při 60. výročí skautingu v Lanškrouně

Příběh srubu v bláznivém měsíci

Ve středu 16. 11. 2005 Štulík zjistil, že se nám někdo dostal do srubu na Kopretinové louce. Muselo to být v posledních pár dnech, protože v pátek 11. listopadu se stavoval Bonzo na srubu a všechno bylo „v cajku“. Trošku si za to můžeme sami, že jsme se nedonutili do podzimu dotáhnout do konce opravy vnějších masivních dveří, které se sesedly a tudíž nešly zamknout.

Zloději pravděpodobně použili kolík, který jsme nechali válet za srubem, pokusili se odpáčit pásovici na okně u terasy (marně) a pak kolíkem otevřeli vnější dveře, a vnitřní dveře pak lehce vyrazili z futer. Odštípnutá futra a ohnutá pásovice byly jediné škody. Ze srubu se naštěstí ztratila jen velká štípací sekera.

V sobotu ráno vyrazili Kobra, Monty a Bonzo na opravu škod. Vše se ráno nestihlo, takže Monty s Kobrou jeli znovu odpoledne na místo činu. Podařilo se nejen opravit a posílit futra, ale i nově zavěsit dveře. Spodek dveří má dokonce provizorní kolečko (z Fousova křesla z obýváku; než seženeme pořádné). Vnější dveře mají opět funkční šoupák a k tomu i velkou petlici se zámek „Herkules“. Tak snad už to něco vydrží. Pásovice je též po opravě na místě.

Dveře i dosud nezatřené plochy jsme zatřeli barvou. Vše, co se válelo venku a na první pohled by mohlo sloužit jako nástroj dobyvatelů, jsme uklidili. Čvachta do Vánoc ještě vyrobil betelné šperháky na šoupák, a doplnil dveře o pár, fint tak je to teď super! Ještě musíme něco udělat ze žebříky – jen zbytečně lákají... Ale to asi až na jaře.

Kobra

Střediskový srub

ZUBR
Lanškroun